

Krokfiske från järn ämnens fiskvattnen under
början på 1900 talet.

Krokfiske utövas av rykerfiskare och strandägare.

För krokfiskeredskap har vi stångkrok, sackkrok,
angelkrok, kolpkrok, och nevkrok. Med krokfiskred-
skap fiskas både vinter och sommar, vinterfisket
har störst betydelse. Krokfisket har ekonomisk
betydelse. Krokfiskeredskapen har ej tillverkats
av fiskaren sedan lång tid tillbaka.

För mycket länge sedan gjorde de krokar
av enträ, enkäppens skars till en fin pinn
med hulling i ena ändan, så koktes den i
vatten, varefter den böjdes, och bands med en
tråd i det önskade läget, varefter den fick
torka, när den blev torr togs tråden bort,
och kroken var färdig för användning.

Krokfiskeredskapen köpes från fabrik, för som
den mesta av redskapen från Norge.

Luf. 67

nr 67

ACC. N:R M. 11060:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Till bete användes småmört, och mask. Betet
till stångkrok, som var mört, påsattes så, att
mässingstapen som är fast vid krokens föres
in genom mörtens mun, genom magen ut i
naveln, stångkroken är för vinterfiske, varför
kroklinan bindes i en kapp, vilken lägges
tvärs över hålet på isen. För angelkroken
användes bete av mört, de användes så att
fiskaren buggar flera hål i isen, i en
cirkel så stor som den inom och vaktar,
fördig att taga upp så fort det blir
napp. Saxkroken har kommit på senare
tid i början på 1930 talet, på den påsattes
betet, vilket är mört, så att kroken införes
i sidan på betet mellan hull och skinn,
kroken går utåt hela sidan på mörtens.
Det är ett stort djurplågeri, ja saxkroks-
fiske skulle vara förbjudet det är ej nog

att betet plögas, utan det händer också
ofta att när göddan tar betet, och sauen
slår ner att den slår med sina knullingar
i ögonen, det kan också hända att den tar
längre fram och slår av överkäken, och är
det stora göddor kan de slita av linan
och får så gå med saxprocken utan att kunna
bli sin fri. Polypfiske är också vinterfiske,
det bedrivs mer som nöjesfiske, kolpen
är gjuten av Tennu med en fastgjuten krok
ute, dom gör ofta fiskorena själva, det tillgås
så, formen utikäres i en barkbit, Tennu
smältes och helles ner i formen vori kroken är
placerad, på så sätt blir en del av kroken
fastgjuten i Tennu. Vid fiske med kolpe bugges
hål i isen, kolpen som är fastsatt i en lina
sänkes ner och fiskoren står så och rycker i
linan vorigenann kolpen är i rörelse, (det är

ej något bete på dessa krokor) det är endast abborrar som fångas på detta sätt.

Sommarens krokfiske är reven, det är en lång lina, på den är fästa kortare tafflor cirka 70 cm långa, med cirka 1,5 m mellanrum på varje Taffl, vilka äro 100 styck till varje rev, på varje Taffl sitter en krok, dessa betas med mark, kroken föres genom marken och skärs av efter kroken, så en stor mark kan räcka till två tre krokor. Revorna utläggas i sjön på kvällen, och toges upp tidigt på morgonen, på reven kan fångas gädda, mört, braxen, sutare, dock mest ål.

Mörten för bete, fångas om vintern i sjöar, på sommaren i nät, den förvaras i fiskrumpor. Masken toges på nattens efter regnväder, då den går upp, fångstmannen har en lyfta och lyser sig med, och måste han gå mycket

förriketigt, för vid minsta stöt mot marken blir den vända och gör nor i sina hål i jorden.

Masken förvaras i en låda med jord.

Krokfiske bedrivs lite varstans dock mest vid varkanter och örar.

I åren vid hakelön fångades av Karl Flåkenrann på 1910 talet en gödda på Stångbrok, som vägde 18 kilo, den göddan hade 3 stångkrokar, och 18 revkrokar i sig. Varbygge är nu bortlagt, för en 30 år sedan byggdes mycket med varor. Det sådes att det skulle läggas ut så många varor, så det blev lika tät med dem, som det var göddel högar på åkorn om voren. Varorna skulle byggas av minst 2 år gammalt ris, det fick ej fogas nyhugget för då var skadan i, och den tyckte ej fisken om.

Fiskvård förekommer med ranklöskring sedan 1925.

Fiskstammen har minskat, och anledningen är det mycket vinterfiske, för den fisker fogar före lektid.